

Parter i det nationella målet

Kärande: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Svarande: Jean-Louis Anita Dedroog

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 9.4 i [förordning nr 1371/2001] av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer ⁽¹⁾, jämförd med artiklarna 2 a och 3 i direktiv 93/13 ⁽²⁾ tolkas så, att det fortfarande finns ett avtalsförhållande mellan transportföretaget och resenären, även om denne utnyttjar transportörens tjänst utan att köpa en färdbiljett?
- 2) För det fall ovannämnda fråga ska besvaras nekande, omfattar skyddet mot oskäligen avtalsvillkor då även den resenär som utnyttjar kollektivtrafiken utan att ha köpt en färdbiljett och till följd av detta, med stöd av transportörens allmänna villkor som på grund av sin rättsliga karaktär och den omständigheten att de har offentliggjorts i Belgiens officiella tidning måste anses allmänt bindande, åläggs att utöver priset för färdbiljetten betala en tilläggsavgift?
- 3) Utgör artikel 6 i direktiv 93/13 om oskäligen avtalsvillkor vid konsumentavtal, enligt vilken "[m]edlemsstaterna skall föreskriva att oskäligen villkor som används i avtal som en näringsidkare sluter med en konsument inte är, på sätt som närmare stadgas i deras nationella rätt, bindande för konsumenten och att avtalet skall förbli bindande för parterna på samma grunder, om det kan bestå utan de oskäligen villkoren", alltid ett hinder för den nationella domstolen att justera vad som bedömts vara oskäligen avtalsvillkor, eller i dess ställe tillämpa offentligrättsliga bestämmelser?
- 4) Om ovannämnda fråga ska besvaras nekande, under vilka omständigheter kan den nationella domstolen i så fall justera vad som bedömts vara oskäligen avtalsvillkor, eller ersätta dessa med allmänna bestämmelser[?]
- 5) För det fall ovannämnda frågor inte kan besvaras hypotetiskt, uppkommer följande fråga: För det fall det nationella järnvägsbolaget efter att ha tagit fast en tjuvåkare ålägger denne att betala en tilläggsavgift, oavsett om avgiften överstiger priset för färdbiljetten eller ej, och domstolen finner att den tilläggsavgift som tagits ut är oskäligen i den mening som avses i artikel 2 a jämförd med artikel 3 i direktiv 93/13, utgör artikel 6 i direktiv 93/13 i så fall hinder för domstolen att ogiltigförklara villkoret och tillämpa de allmänna ansvarsbestämmelserna för att ersätta den skada som det nationella järnvägsbolaget har lidit?

⁽¹⁾ EUT L 315, 2007, s. 14

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Bacău (Rumänien) den 30 maj 2018 – Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu mot SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

(Mål C-354/18)

(2018/C 294/27)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Bacău

Parter i det nationella målet

Kärande: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Svarande: SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

Tolkningsfrågor

1. Är det belopp på 400 euro som föreskrivs i artikel 7.1 b i förordning nr 261/2004 ⁽¹⁾ främst avsett att gottgöra ekonomisk skada, medan ideell skada ska bedömas utifrån artikel 12 i förordningen, eller täcker artikel 7.1 b främst ideell skada medan ekonomisk skada i stället omfattas av artikel 12?
2. Omfattas ett belopp avseende förlorad inkomst, i den del det överstiger det i artikel 7.1 b föreskrivna beloppet på 400 euro, av begreppet *ytterligare kompensation* i den mening som avses i artikel 12?
3. Artikel 12[.1] andra meningen i förordningen föreskriver att "[k]ompensation som beviljas i enlighet med denna förordning **får** räknas av från sådan kompensation". Ska den bestämmelsen tolkas så, att den överlämnar till den nationella domstolen att avgöra om det belopp som beviljas enligt artikel 7.1 b ska dras av, eller är ett sådant avdrag obligatoriskt?
4. Om avdraget inte är obligatoriskt, på grundval av vilka omständigheter ska den nationella domstolen besluta om att dra av det belopp som föreskrivs i artikel 7.1 b från den ytterligare kompensationen?
5. Ska skada i form av utebliven lön, som orsakats av att arbetstagaren inte kunnat infinna sig på arbetsplatsen på grund av att denne anlänt för sent till följd av att ett flyg ombokats, bedömas mot bakgrund av de skyldigheter som föreskrivs i artikel 8 eller de som föreskrivs i artikel 12 jämförd med artikel 4 i förordningen?
6. Innebär lufttrafikföretagets fullgörande av skyldigheten enligt artiklarna 4.3 och 8 i förordningen att lämna assistans att passageraren anses ha blivit fullt informerad om samtliga alternativ för ombokning enligt artikel 8.1 a–c?
7. Vem är det som har bevisbördan för att en ombokning skett "snarast möjligt", i den mening som avses i artikel 8 i förordningen?
8. Ålägger förordningen passagerarna att försöka hitta andra flyg till sin destination och att begära att flygbolaget skaffar fram lediga platser på dessa eller är flygbolaget skyldigt att på eget initiativ finna den lösning för att transportera passagerarna till deras destination som är mest fördelaktig för dessa?
9. Är det, vid fastställandet av vilken skada som passagerarna har lidit, relevant att de godtagit flygbolagets förslag att låta dem flyga den 11 september 2016, trots att de kunde förutse att de inte skulle få lön för den tid de var frånvarande från sitt arbete?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Salzburg (Österrike) den 31 maj 2018 –
Barbara Rust-Hackner mot Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich**

(Mål C-355/18)

(2018/C 294/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Salzburg